

съ съсловни тенденции, нито Плевевският законъ отъ 12 юли 1900 г., който установи така наречената прѣдѣлностъ въ земското облагане.

Г-да, противъ земствата правителството използва оржжието, което му даде реакционниятъ печатъ. Послѣдниятъ го плашеше величината и резултатността на земскитѣ разходи и тѣ създадоха теорията за голѣмата данѣчна обрѣмененостъ на населението отъ увеличението на земскитѣ данѣци. Правителството се дълго готви да нанесе удара, което стана при Плеве. Земствата и до тоя законъ работѣха, слѣдъ като имъ се утвърди бюджета отъ администрацията, но по тоя законъ тѣ не могатъ вече да увеличатъ разходите си повече отъ 3% годишно спремо дотогавашнитѣ размѣри. За особено наложителнитѣ нужди правителството се обязва само да дава помощи, но слѣдъ като обсъди въпроситѣ. Вие виждате, господа, че това означаваше съкращение на компетенцията на земствата. Земствата отъ това не бѣха съкрушени, а напротивъ откриха борба по всичкитѣ линии и, макаръ най-доблестнитѣ имъ прѣдставители да бѣха даже въ заточение изпратени отъ Плеве, тѣ създадоха такова положение, че се яви ки. Святополкъ-Мирскій, а слѣдъ него и събитията въ послѣдне врѣме.

Но прѣди да додемъ до това, ще спомена, че земствата прѣдъ видъ на общитѣ нужди, на които сж реагирали еднаквитѣ сръдства, съ които сж си служили и общитѣ неприатели отъ отдавна сж съзнали солидарността си въ културното си дѣло. За това тѣ всѣкога сж се стрѣмили да намѣрятъ сръдства да изразяватъ и уясняватъ тая си солидарностъ. Като такива сръдства сж искали да имъ се разрѣши издаването на *общеземски вѣстникъ* и свикването на *общеземски конгреси*. Обаче и едното, и другото отчаяно и упорито имъ е отказвано отъ правителството.

Отъ друга, да *популяризира*тъ принципътъ на самоуправлението, земствата считатъ губернскитѣ и уѣзднитѣ земски учреждения за недостатъчни, като сравнително отдалечени отъ народната маса и затова изтъкватъ и горещо защищаватъ положението да се създаде *дребната земска единица*, „мелкая земская единица“, па била тя „всесѣловна волость“ или подраздѣление на уѣзда.

Тия *три цѣли*: общеземски органъ, общеземски конгресъ и дребната земска единица сж сегашнитѣ *pia desideria* на земствата.

Като стои така работата, ясно е, че никакво съглашение съ правителството, което отрича земствата такива каквито сж, не можеше да се очаква. И видимото имъ унищожение прѣдъ послѣдната година на Плевевото Министеруване доведе до признанието отъ страна на князь Святополкъ-Мирскій, че тѣ сж неунищожими и затова неговиятъ девизъ бѣше „*довѣрие къмъ обществото*“. Отъ тогава земствата станаха фактически признатъ факторъ въ общедържавнитѣ работи на Русия, което се изрази въ еднаквитѣ земски адреси до царя и въ мълчаливо допуснатия конгресъ на земскитѣ дѣятели — 104 души прѣзъ ноември миналата година въ Петербургъ.

За освѣтление на тая дѣйностъ на земствата и за тѣхнитѣ общеполитически искания, къмъ които ги доведе тѣхната благородна